

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

यज्ञेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत् ता उपयज्ज्वरोवासृजत्
 यदुपयज्ज्वरोवासृजत् तद्यज्ज्वरोवासृजत् ता उपयज्ज्वरोवासृजत्
 द्यति जघनार्धाद्विष्टि प्रजाः प्रजायन्ते स्थविमुतोऽव॑ द्यति स्थविमुतो
 हि प्रजाः प्रजायन्ते इसमिन्द्रन्नव॑ द्यति प्राणानामसम्भेदायु न
 पूर्याव॑र्तयति यत्पूर्याव॑र्तयेदुदाव॑र्तः प्रजा ग्राहुकः स्याथसमुद्रं गच्छु
 स्वाहेत्याह रेतः (१)

एव तद्वधात्यन्तरिक्षं गच्छु स्वाहेत्याहान्तरिक्षेणैवास्मै प्रजाः
 प्रजनयत्यन्तरिक्षं ह्यनु प्रजाः प्रजायन्ते देव॑ सवितारं गच्छु
 स्वाहेत्याह सवितृप्रसूत एवास्मै प्रजाः प्रजनयत्यहोरात्रे गच्छु
 स्वाहेत्याहाहोरात्राभ्यामेवास्मै प्रजाः प्रजनयत्यहोरात्रे ह्यनु प्रजाः
 प्रजायन्ते मित्रावरुणौ गच्छु स्वाहा॑ (२)

इत्याह प्रजास्वेव प्रजातासु प्राणापानौ दधाति सोमं गच्छु
 स्वाहेत्याह सौम्या हि देवतया प्रजा यज्ञं गच्छु स्वाहेत्याह प्रजा एव
 यज्ञियाः करोति छन्दाऽसि गच्छु स्वाहेत्याह पशवो वै छन्दाऽसि
 पशुनेवाव॑ रुन्धे द्यावापृथिवी गच्छु स्वाहेत्याह प्रजा एव प्रजाता
 द्यावापृथिवीभ्यामुभयतः परि गृह्णाति नभः (३)

दिव्यं गच्छु स्वाहेत्याह प्रजाभ्य एव प्रजाताभ्यो वृष्टिं नि

यंच्छ्रुत्यग्निं वैश्वानुरं गंच्छु स्वाहेत्याह प्रजा एव प्रजांता अस्यां
प्रतिष्ठापयति प्राणानां वा एषोऽव॑ द्यति यौऽव॑द्यति गुदस्य मनौ मे
हार्दि यच्छ्रेत्याह प्राणानेव यथास्थानमुप॑ हृयते पुशोर्वा आलंब्यस्य
हृदये शुगृच्छति सा हृदयशूलम् (४)

अभि समैति यत्पृथिव्या ९ हृदयशूलमुद्भासयैत्पृथिवी ९ शुचा-
र्पयेद्यदुपस्वप्तः शुचार्पयेच्छुष्कस्य चार्द्रस्य च सन्धावद्वासयत्युभयस्य
शान्त्ये यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवैनंमर्पयति॥ (५)

रेतो मित्रावरुणौ गच्छु स्वाहा नभो हृदयशूलं द्वात्रिःशत्तम्॥५॥ [१]

देवा वै यज्ञमाग्नीधे व्यभजन्तु ततो यदुत्यशिष्यत् तदंब्रुवन्वसंतु
नु न इदमिति तद्वसतीवरीणां वसतीवरित्वं तस्मिंन्मातर्न
समशक्वन्तदुपसु प्रावेशयन्ता वसतीवरीरभवन्वसतीवरीर्गृह्णाति
यज्ञो वै वसतीवरीर्यज्ञमेवारभ्यं गृहीत्वोप॑ वसति यस्यागृहीता
अभि निम्रोचेदनारब्योऽस्य यज्ञः स्यात् (६)

यज्ञं वि च्छिन्द्याज्योतिष्या वा गृहीयाद्विरण्यं वावधाय
सशुक्राणामेव गृह्णाति यो वा ब्राह्मणो बंहुयाजी तस्य
कुम्भानां गृहीयात्स हि गृहीतवसतीवरीको वसतीवरीर्गृह्णाति
पशवो वै वसतीवरीः पशूनेवारभ्यं गृहीत्वोप॑ वसति यदन्वीपं
तिष्ठन्गृहीयान्निर्मार्गुका अस्मात्पशवः स्युः प्रतीपं तिष्ठन्गृह्णाति
प्रतिरुध्यैवासमै पशून्गृहीतीन्द्रः (७)

वृत्रमंहन्सो इऽपो इऽभ्यंप्रियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञियः
 सदैवमासीत्तदत्यमुच्यत् ता वहन्तीरभवन्वहन्तीनां गृह्णाति या
 एव मेध्यो यज्ञियाः सदैवा आपस्तासामेव गृह्णाति नान्तमा
 वहन्तीरतीयाद्यदन्तमा वहन्तीरतीयाद्यज्ञमति मन्येत् न स्थावराणां
 गृहीयाद्वरुणगृहीता वै स्थावरा यथस्थावराणां गृहीयात् (८)

वरुणेनास्य यज्ञं ग्राहयेद्यद्वै दिवा भवत्यपो रात्रिः प्र
 विशति तस्मात्तामा आपो दिवा ददृशे यन्त्रकुम्भवत्यपोऽहुः प्र
 विशति तस्माच्चन्द्रा आपो नक्तं ददृशे छायायै चातपतश्च सन्ध्यौ
 गृह्णात्यहोरात्रयोरेवास्मै वर्णं गृह्णाति हुविष्मतीरिमा आप इत्याह
 हुविष्कृतानामेव गृह्णाति हुविष्माऽस्तु (९)

सूर्य इत्याहु सशुक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा
 अनुष्टुग्वाचैवैनाः सर्वया गृह्णाति चतुष्पदयुर्चां गृह्णाति त्रिः सांदयति
 सप्त सं पंचन्ते सप्तपदा शक्तरी पशवः शक्तरी पशुनेवावरुन्येऽस्मै
 वै लोकाय गारहंपत्य आ धीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्वारहंपत्य
 उपसादयेदुस्मिलोके पशुमान्थस्याद्ययदाहवनीयेऽमुष्मिन् (१०)

लोके पशुमान्थस्यादुभयोरुपं सादयत्युभयोरेवैनं लोकयोः
 पशुमन्तं करोति सर्वतः परि हरति रक्षसामपंहत्या
 इन्द्राग्नियोर्भाग्नेयीः स्थेत्याह यथायजुरेवैतदाग्नीध्रं उपं
 वासयत्येद्वै यज्ञस्यापराजितं यदाग्नीध्रं यदेव यज्ञस्यापराजितं

तदेवैना उपं वासयति यतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञः रक्षाङ्गस्यवं चरन्ति यद्वहन्तीनां गृह्णाति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य शये रक्षासामनन्ववचाराय न ह्येता इलयन्त्या तृतीयसवनात्परि शेरे यज्ञस्य सन्तत्यै॥ (११)

स्यादिन्द्रो गृह्णायादस्त्वमुष्मिन्क्रियते पद्मिंशतिश्च॥ ६॥

[२]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अध्वर्यः स्याद्यः सोममुपावहरन्धसर्वाभ्युदेवताभ्यु उपावहरेदिति हृदे त्वेत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति मनसे त्वेत्याह पितृभ्य एवैतेन करोति दिवे त्वा सूर्याय त्वेत्याह देवेभ्य एवैतेन करोत्येतावतीर्वे देवतास्ताभ्यु एवैनुः सर्वाभ्यु उपावहरति पुरा वाचः (१२)

प्रवदितोः प्रातरनुवाकमुपाकरोति यावत्येव वाक्तामवरुन्धेऽपोऽग्रेऽभिव्याहरति यज्ञो वा आपो यज्ञमेवाभि वाचं विसृजति सर्वाणि छन्दाङ्गस्यन्वाह पशवो वै छन्दांसि पशूनेवावरुन्धे गायत्रिया तेजस्कामस्य परि दध्यात् त्रिष्टुभेद्वियकामस्य जगत्या पशुकामस्यानुष्टुभां प्रतिष्ठाकामस्य पञ्चाण्या यज्ञकामस्य विराजान्नकामस्य शृणोत्वग्निः सुमिधा हवम् (१३)

म इत्याह सवितृप्रसूत एव देवताभ्यो निवेद्यापोऽच्छैत्युप इष्य होतरित्याहेषितः हि कर्म क्रियते मैत्रावरुणस्य चमसाधर्यवाद्रवेत्याह मित्रावरुणौ वा अपां नेतारौ ताभ्यामेवैना अच्छैति

देर्वीरापो अपां नपादित्याहाहुत्यैवैना निष्क्रीयं गृह्णात्यथो
हुविष्कृतानामेवाभिघृतानां गृह्णाति (१४)

कारधिरसीत्याहु शमलमेवासामपे प्लावयति समुद्रस्य
वोक्षित्या उन्नय इत्याहु तस्मादद्यमानाः पीयमाना आपो न
क्षीयन्ते योनिवै यज्ञस्य चात्वालं यज्ञो वस्तीवरीरहोतृचमुसं
च मैत्रावरुणचमुसं च सुङ्स्पश्य वस्तीवरीव्यानियति यज्ञस्य
सयोनित्वायाथो स्वादेवैना योनेः प्र जनयत्यध्वर्योऽवेरपा(३)
इत्याहोतेमनन्नमुरुतेमाः पश्येति वावैतदाहु यद्यग्निष्ठेमो जुहोति
यद्युक्थ्यः परिधौ नि मार्ष्टि यद्यतिरात्रो यजुर्वदन्प्र पंद्यते यज्ञक्रतूनां
व्यावृत्त्यै॥ (१५)

वाचो हवमुभिघृतानां गृह्णात्युत पञ्चविंशतिश्च॥४॥

[३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसुव इति ग्रावाणुमा दत्ते प्रसूत्या
अश्विनोऽर्बहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो
हस्ताभ्यामित्याहु यत्यै पशवो वै सोमो व्यान उपांशुसवनो
यदुपांशुसवनमुभि मिमीते व्यानमेव पुशुषु दधातीन्द्रायु त्वेन्द्रायु
त्वेति मिमीतु इन्द्रायु हि सोम आहियते पञ्च कृत्वो यजुंषा
मिमीते (१६)

पञ्चाक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवाव॑ रुन्धे पञ्च
कृत्वस्तूष्णीन्दश सं पंद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराङ्गुराजैवान्नाद्यमव॑

रुन्धे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर् इत्याहैष वा अपां सोमपीथो य
एवं वेद् नापस्वार्तिमार्च्छति यत्ते सोम दिवि ज्योतिरित्याहैभ्य
एवैनम् (१७)

लोकेभ्यः सम्भरति सोमो वै राजा दिशोऽभ्यध्यायुथ्स दिशो-
ज्ञु प्राविशत्प्रागपागुदंगधुरागित्याह दिग्भ्य एवैन् सम्भरत्यथो
दिशं एवास्मा अवं रुन्धेऽम्बु नि प्वरेत्याहु कामुका एन्तुङ्गु म्लियो
भवन्ति य एवं वेद् यत्ते सोमादाभ्यं नाम् जागृवीति (१८)

आहैष वै सोमस्य सोमपीथो य एवं वेद् न
सौम्यामार्तिमार्च्छति ग्रन्ति वा एतथ्सोमं यदभिषुण्वन्त्यऽशूनपं
गृह्णाति त्रायत एवैन् प्राणा वा अश्वः पशवः सोमोऽशून्पुनरपि
सृजति प्राणानेव पुशुषु दधाति द्वौद्वावपि सृजति तस्माद्वौद्वौ
प्राणाः॥ (१९)

यजुंषा मिमीत एन् जागृवीति चतुश्चत्वारिंशत्ता॥४॥ [४]

प्राणो वा एष यदुपा॒शुर्यदुपा॒श्वंग्रा ग्रहा॑ गृह्यन्ते॑ प्राणमेवानु॑
प्र यन्त्यरुणो ह॑ स्माहौपेवेशः प्रातःसवन् एवाहं यज्ञऽ
सऽस्थापयामि॑ तेन॑ ततः॑ सऽस्थितेन चरामीत्यैषौ॑ कृत्वोऽग्रे-
ऽभि॑ षुणोत्युष्टाक्षरा॑ गायत्री॑ गायत्रं प्रातःसवनं प्रातःसवनमेव
तेनाऽप्रोत्येकादश॑ कृत्वो॑ द्वितीयमेकादशाक्षरा॑ त्रिष्टुत्रैष्टुभुं॑
माध्यन्दिनम् (२०)

सवंनं माध्यन्दिनमेव सवंनं तेनाऽप्रोति द्वादशं कृत्वं स्तूतीयं
द्वादशाक्षरं जगतीं जागतं तृतीयसवनन्तर्तीयसवनमेव तेनाऽप्रोत्येताऽहु वाव स यज्ञस्य सङ्स्थितिमुवाचास्कन्दायास्कन्त्रः
हि तद्यद्यज्ञस्य सङ्स्थितस्य स्कन्दत्यथो खल्वाहुर्गायत्री वाव
प्रातःसवने नातिवाद् इत्यनातिवादुक एन् भ्रातुव्यो भवति य एवं
वेद् तस्मादुष्टावर्ष्टौ (२१)

कृत्वैऽभिषुत्यं ब्रह्मवादिनौ वदन्ति पवित्रवन्तोऽन्ये ग्रहा
गृह्यन्ते किं पवित्र उपाऽशुरिति वाक्पवित्र इति ब्रूयात् वाचस्पतये
पवस्व वाजिनित्याह वाचैवैन पवयति वृष्णो अशुभ्यामित्याहु
वृष्णो ह्येतावृशू यौ सोमस्य गर्भस्तिपूत् इत्याहु गर्भस्तिना ह्येनं
पवयति देवो देवानां पवित्रमसीत्याहु देवो ह्येषः (२२)

सं देवानां पवित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्याहु येषां
ह्येष भागस्तेभ्य एनं गृह्णति स्वां कृतोऽसीत्याहु प्राणमेव
स्वमकृत् मधुमतीर्न् इषस्कृधीत्याहु सर्वमेवास्मा इदं स्वदयति
विशेष्यस्त्वेन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्याहोभयेष्वेव
दैवमनुष्येषु प्राणान्दधाति मनस्त्वा (२३)

अद्वित्याहु मनं एवाशञ्जुत उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो
हि प्राणः स्वाहा ल्वा सुभवः सूर्ययेत्याहु प्राणा वै स्वभवसो
देवास्तेष्वेव परोक्षं जुहोति देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्याहादित्यस्य

वै रश्मयो देवा मरीचिपास्तेषां तद्वाग्धेयन्तानेव तेन प्रीणाति
यदिं कामयेत् वर्षुकः पर्जन्यः (२४)

स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृज्याद्वृष्टिमेव नि यच्छति
यदिं कामयेतावर्षुकः स्यादित्युत्तानेन नि मृज्याद्वृष्टिमेवोद्यच्छति
यद्यभिचरेदमुं जह्यथं त्वा होष्यामीति ब्रूयादाहुतिमेवैनं प्रेपसन्
हन्ति यदिं दूरे स्यादा तमितोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यानुगत्य हन्ति
यद्यभिचरेदमुष्यं (२५)

त्वा प्राणे सादयामीति सादयेदसंन्नो वै प्राणः प्राणमेवास्य
सादयति पञ्चिरुशुभिः पवयति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं पवयति
त्रिः पवयति त्रयं इमे लोका एुभिरेवैनं लोकैः पवयति ब्रह्मवादिनो
वदन्ति कस्माऽस्त्यात् त्रयः पशूनां हस्तादानां इति यत्
त्रिरुपाशु वस्तेन विगृह्णाति तस्मात् त्रयः पशूनां हस्तादानाः
पुरुषो हस्ती मुर्कटः॥ (२६)

मार्यन्दिनमृष्टावैष्टवेष मनस्त्वा पर्जन्योऽमुष्यं पुरुषो द्वे चं॥७॥ [५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते देवा उपाश्शौ
यज्ञं सुःस्थाप्यमपश्यन्तमुपाश्शौ समस्थापयन्तेऽसुरा
वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त ते देवा बिभ्यत् इन्द्रमुपाधावन्तानिन्द्रो-
न्तर्यमेणान्तरधत्त तदन्तर्यामस्यान्तर्यामुत्वं यदन्तर्यामो गृह्यते
भ्रातृव्यानेव तद्यज्ञमानोऽन्तर्धत्तेऽन्तस्ते (२७)

दधामि द्यावापृथिवी अन्तर्लव्नतरिक्षमित्याहैभिरेव
 लोकैर्यजंमानो भ्रातृव्यानन्तर्धर्त्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा
 इदम्भूद्यद्वयः स्म इति तेऽब्रुवन्मधवन्ननु न आभजेति सजोषा
 देवैरवरैः परैश्चेत्यब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावरे तानुभयान् (२८)

अन्वाभंजथ्सजोषा देवैरवरैः परैश्चेत्याह ये चैव देवाः
 परे ये चावरे तानुभयान्वाभंजत्यन्तर्यामि मोघवन्मादयस्वेत्याह
 यज्ञादेव यजमानं नान्तरेत्युपयामगृहीतोऽसीत्याहापानस्य
 धृत्यै यदुभावपवित्रौ गृह्येयातां प्राणमपानोऽनु न्युच्छेत्प्रमायुकः
 स्यात्पवित्रवानन्तर्यामो गृह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृत्यै प्राणापानौ वा एतौ यदुपाङ्श्वन्तर्यामौ
 व्यान उपाङ्शुसर्वनो यं कामयेत प्रमायुकः स्यादित्यसङ्श्पृष्ठौ
 तस्य सादयेद्यानेनैवास्यं प्राणापानौ वि च्छिनति ताजकप्रमायते
 यं कामयेत् सर्वमायुरियादिति सङ्श्पृष्ठौ तस्य सादयेद्यानेनैवास्यं
 प्राणापानौ सं तनोति सर्वमायुरेति॥ (३०)

तु उभयान्गृहते चतुश्चत्वारिंशत्र॥४॥

[६]

वाग्वा एषा यदैन्द्रवायवो यदैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते
 वाचमेवानु प्र यन्ति वायुं देवा अब्रुवन्ध्सोमः राजानः
 हनमेति सोऽब्रवीद्वरं वृणे मदंग्रा एव वो ग्रहा गृह्यान्ता इति
 तस्मादैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते तमंघन्ध्सोऽपूयुत् तं देवा

नोपाधृष्णुवन्ते वायुमंब्रुवन्निमं नः स्वदय (३१)

इति सोऽब्रवीद्वरं वृणै मद्देवत्यान्येव वः पात्राण्युच्यान्ता
इति तस्मान्नानादेवत्यानि सन्ति वायुव्यान्युच्यन्ते तमेभ्यो
वायुरेवास्वदयत्तस्माद्यत्पूर्यति तत्प्रवाते वि षंजन्ति वायुरहि तस्य
पवयिता स्वदयिता तस्य विग्रहणं नाविन्दन्ध्साऽदितिरब्रवीद्वरं
वृणा अथ मया वि गृह्णीध्वं मद्देवत्यां एव वः सोमाः (३२)

सन्ना अंसन्नित्युपयामगृहीतोऽसीत्याहादितिदेवत्यास्तेन
यानि हि दारुमयाणि पात्राण्यस्यै तानि योने: सम्भूतानि यानि
मृमयानि साक्षात्तान्यस्यै तस्मादेवमाहु वाग्वै पराच्यव्याकृतावदत्ते
देवा इन्द्रमब्रुवन्निमां नो वाचं व्याकुर्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणु मह्यं
चैवैष वायवै च सुह गृह्याता इति तस्मादैन्द्रवायुवः सुह
गृह्यते तामिन्द्रौ मध्यतोऽवक्रम्य व्याकरोत्तस्मादियं व्याकृता
वागुद्यते तस्माध्सुकृदिन्द्राय मध्यतो गृह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स
वराववृणीत॥ (३३)

स्वदयु सोमाः सुहाशविशतिश्च॥ ३॥ [७]

मित्रं देवा अंब्रुवन्ध्सोमः राजानः हनमेति सोऽब्रवीन्नाहः
सर्वस्य वा अहं मित्रमस्मीति तमंब्रुवन् हनामैवेति सोऽब्रवीद्वरं वृणै
पयसैव मे सोमः श्रीणन्निति तस्मान्मैत्रावरुणं पयसा श्रीणन्ति
तस्मात्पूशवोऽपांकामन् मित्रः सन्कूरमकरिति कूरमिव खलु वा
एषः (३४)

करोति यः सोमेन् यजते तस्मात्पशवोऽपं क्रामन्ति
 यन्मैत्रावरुणं पयसा श्रीणाति पशुभिरेव तन्मित्रः संमर्धयति
 पशुभिर्यजमानं पुरा खलु वावैवं मित्रोऽवेदपु मत्कृरं चकुषः पशवः
 क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमवृणीत् वरुणं देवा अब्रुवन्त्वयांशभुवा
 सोमः राजानश्च हनुमेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं च (३५)

एवैष मित्राय च सह गृह्यात् इति तस्मान्मैत्रावरुणः
 सह गृह्यते तस्माद्राजा राजानमशभुवा घन्ति वैश्येन वैश्यश्च
 शूद्रेण शूद्रन्न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते देवा
 मित्रावरुणावब्रुवन्निदं नो वि वासयतुमिति तावब्रूतां वरं वृणावहा
 एकं एवावत्पूर्वो ग्रहो ग्रहो गृह्यात् इति तस्मादैन्द्रवायुवः पूर्वो
 मैत्रावरुणाद्वृह्यते प्राणापानौ ह्यैतौ यदुपांश्चन्तर्यामौ मित्रोऽहरजनयद्वरुणो रात्रिं ततो वा इदं व्यौच्छुद्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते
 व्युष्यै॥ (३६)

एष चैन्द्रवायुवो द्वाविशतिश्च॥ ३॥ [८]

यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यते देवा अश्विनावब्रुवन्निषज्जौ वै स्थं
 इदं यज्ञस्य शिरः प्रति धत्तमिति तावब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहं
 एव नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णततो वै तौ
 यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्तां यदाश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्यै तौ
 देवा अब्रुवन्नपूतौ वा इमौ मनुष्यचुरौ (३७)

भिषजाविति तस्मा"द्वाह्युणेन भेषजं न कार्यमपूतो
ह्ये इ षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ बहिष्पवमानेन पवयित्वा
ताभ्यामेतमाश्चिनमगृह्णन्तस्मा"द्विष्पवमाने स्तुत आश्चिनो गृह्यते
तस्मादेवं विदुषां बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वै बहिष्पवमान
आत्मानमेव पवयते तयोऽस्मेधा भैषज्यं वि न्यदधुरग्नौ तृतीयमप्सु
तृतीयं ब्राह्मणे तृतीयं तस्मादुदपात्रम् (३८)

उपनिधाय ब्राह्मणं दक्षिणतो निषाद्य भेषजं कुर्याद्यावदेव
भैषजं तेन करोति सुमर्धुकमस्य कृतं भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
कस्मा"अस्त्यादेकपात्रा द्विदेवत्या गृह्यन्ते" द्विपात्रा हूयन्त् इति
यदेकपात्रा गृह्यन्ते तस्मादेकोऽन्तरः प्राणो द्विपात्रा हूयन्ते
तस्माद्वौद्वौ बहिष्टात्माणाः प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः पशव इडा
यदिङां पूर्वा द्विदेवत्यैभ्य उपहृयेत (३९)

पशुभिः प्राणानन्तर्दधीत प्रमायुकः स्याद्विदेवत्या"न्भक्षयित्वेऽमुपं
हृयते प्राणानेवाऽऽत्मन्धित्वा पशूनुपं हृयते वाग्वा ऐन्द्रवायवश्चक्षुमैत्राव
श्रोत्रमाश्चिनः पुरस्तादैन्द्रवायवं भक्षयति तस्मा"त्पुरस्ताद्वाचा
वदति पुरस्तामैत्रावरुणं तस्मा"त्पुरस्ताच्चक्षुषा पशयति सर्वतः
परिहारमाश्चिनं तस्मा"असर्वतः श्रोत्रेण शृणोति प्राणा वा एते
यद्विदेवत्याः (४०)

अरिक्तानि पात्राणि सादयति तस्मादरिक्ता अन्तरः प्राणा

यतः खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदनु यज्ञः रक्षाः स्यवं
चरन्ति यदरिक्तानि पात्राणि सादयति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य
शये रक्षसामनन्वचाराय दक्षिणस्य हविर्धानस्योत्तरस्यां वर्तन्या
सादयति वाच्येव वाचं दधात्या तृतीयसवनात्परि शेरे यज्ञस्य
सन्तत्यै॥ (४१)

मनुष्यरावृदपात्रमुपहृयेत द्विदेवत्याः पद्मत्वारिष्ठशब्दा॥५॥ [१]

बृहस्पतिर्देवानां पुरोहित आसीच्छण्डामर्कावसुराणां
ब्रह्मण्वन्तो देवा आसन्ब्रह्मण्वन्तोऽसुरास्ते इन्योन्यं नाशकृवन्नभिर्भवि
देवाः शण्डामर्कावुपामत्रयन्त तावंबूतां वरं वृणावहै ग्रहावेव
नावत्रापि गृह्येतामिति ताभ्यामेतो शुक्रामन्थिनांवगृह्णन्ततो देवा
अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषः शुक्रामन्थिनौ गृह्येते भवत्यात्मना
परा॥ (४२)

अस्य भ्रातुंव्यो भवति तौ देवा अपुनुद्यात्मन् इन्द्रायाजुहवुरपनुतै
शण्डामर्कौ सहामुनेति ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहापं
नुदते स प्रथमः सङ्कृतिर्विश्वकर्मत्यैवैनावात्मन् इन्द्रायाजुहवुरिन्द्रो
ह्यैतानि रूपाणि करिकुदचरदसौ वा आदित्यः शुक्रश्वन्द्रमा
मन्थ्यपिगृह्य प्राश्वौ निः (४३)

ऋमतस्तस्मात्प्राश्वौ यन्तौ न पश्यन्ति प्रत्यश्वावावृत्यं
जुहुतस्तस्मात्प्रत्यश्वौ यन्तौ पश्यन्ति चक्षुषी वा एते

युज्ञस्य यच्छुक्रामन्थिनौ नासिंकोत्तरवेदिरभितः परिक्रम्य
जुहुतस्तस्मादभितो नासिंकां चक्षुषी तस्मान्नासिंकया चक्षुषी
विधृते सर्वतः परि क्रामतो रक्षसामपहत्यै देवा वै या:
प्राचीराहुतीरज्जुहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसन्ताऽस्ताभिः प्र (४४)

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुरा आसन्ताऽस्ताभिरपानुदन्त
प्राचीरन्या आहुतयो हृयन्ते प्रत्यश्वौ शुक्रामन्थिनौ पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च
यजमानो भ्रातृव्यान्प्र णुदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते
प्रतीचीर्जायन्ते शुक्रामन्थिनौ वा अनु प्रजाः प्र जायन्ते अत्रीश्वाद्याश्व
सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्पर्हि शुक्रः शुक्रशोचिषा (४५)

सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन्पर्हि मन्थी मन्थिशोचिषेत्याहैता
वै सुवीरा या अत्रीरेताः सुप्रजा या आद्या य एवं वेदात्यस्य
प्रजा जायते नाद्या प्रजापतेरक्ष्यश्वयत्तत्परापतत्तद्विकंङ्कतं
प्राविशत्तद्विकंङ्कते नारमत तद्यवं प्राविशत् तद्यवेऽरमत
तद्यवस्य (४६)

यवत्वं यद्वैकंङ्कतं मन्थिपात्रं भवति सकुभिः श्रीणाति प्रजा-
पतेरेव तच्चक्षुः सम्भरति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्माऽसुत्यान्मन्थिपात्रं
सदो नाशजुत इत्यर्तपात्रं हीति ब्रूयाददशजुवीतान्योऽध्वर्युः
स्यादार्तिमाच्छुतस्मान्नाशजुते॥ (४७)

देवा वै यद्युज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते देवा
 आग्रयुणाग्रान्प्रहानपश्यन्तानंगृह्णत् ततो वै तेऽग्रं पर्यायिन्
 यस्यैवं विदुषं आग्रयुणाग्रा ग्रहा गृह्यन्तेऽग्रंमेव समानानां पर्येति
 रुग्णवत्युर्चा भ्रातृव्यवतो गृहीयाद्वातृव्यस्यैवं रुक्षाग्रं समानानां
 पर्येति ये देवा दिव्येकादश स्थेत्याह (४८)

एतावतीर्वं देवतास्ताभ्यं एवैनः सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते
 योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो ह्येष देवतया वाग्वै
 देवेभ्योऽपांक्रामद्युज्ञायातिष्ठमाना ते देवा वाच्यपक्रान्तायां
 तृष्णीं ग्रहानगृह्णत् साऽमन्यत् वागुन्तर्यन्ति वै मेति साग्रयुणं
 प्रत्यागच्छुतदाग्रयुणस्याग्रयणत्वम् (४९)

तस्मादाग्रयुणे वाग्वि सृज्यते यत्तृष्णीं पूर्वे ग्रहा गृह्यन्ते यथा
 ध्मारीयति मु आखु इयति नापं राथस्यामीत्युपावसृजत्येवमेव
 तदध्वर्युर्गाग्रयुणं गृहीत्वा युज्ञमारभ्य वाचं वि सृजते त्रिरहिं
 करोत्युद्वातृनेव तद्वृष्णीते प्रजापतिर्वा एष यदाग्रयुणो यदाग्रयुणं
 गृहीत्वा हिङ्करोति प्रजापतिरेव (५०)

तत्प्रजा अभि जिग्रति तस्माद्वृथ्सं जातं गौरभि जिग्रत्यात्मा
 वा एष युज्ञस्य यदाग्रयणः सवनेसवनेऽभि गृह्णात्यात्मन्नेव यज्ञः
 सं तनोत्युपरिष्ठादा नयति रेतं एव तद्वधात्युधस्तादुपं गृह्णति
 प्र जनयत्येव तद्वध्यवादिनो वदन्ति कस्माऽस्त्याद्वायुत्री कनिष्ठा

छन्दसां सूती सर्वाणि सवनानि वहतीत्येष वै गायत्रियै
 वथ्सो यदा॑ग्रयणस्तमेव तदभिनिवर्तं॑ सर्वाणि सवनानि वहति॑
 तस्मा॑द्वथ्समुपाकृतं गौरुभि॒ नि वर्तते॥ (५१)

आहाग्रयणत्वं प्रजापतिरेवेति॒ विशुतिश्च॥४॥ [११]

यज्ञेन ता॑उपयज्ञिर्देवा॒ वै यज्ञमात्र॑प्रे ब्रह्मवादिनः॒ सत्यै॒ देवस्य॒ ग्रावाणं॒ प्राण॑ उपांश्चंग्रा॒ देवा॒ वा॒
 उपांश्चौ॒ वाग्वै॒ मित्रं॒ यज्ञस्य॒ बहुस्पतिर्देवा॒ वा॒ आ॑ग्रयणाग्रानेकादश॥११॥
 यज्ञेन॑ लोके॒ पशुमान्प्रस्याथसवनं॒ माध्यन्दिनं॒ वाग्वा॒ अरिक्तानि॒ तत्प्रजा॒ अभ्येकंपश्चाशत्॥५१॥
 यज्ञेन॑ गौरुभि॒ निवर्तते॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां॑ षष्ठकाण्डे॑ चतुर्थः॑ प्रश्नः॑
 समाप्तः॥६-४॥